

Πέτρος Ξένος: Από τη Λούχα της Ζακύνθου στην Αυστραλία

Αποκλειστικά στον Κόσμο, σε συνέχειες η δημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της ξενιτειάς από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία. Η συνέχεια την άλλη Τετάρτη.

Μέρος Τρίτο

Δεν βιάστηκαν να σπκωθούν νωρίς το πρωί, άλλωστε και ο συνοδός τους είπε να ξεκουραστούν όσο γινόταν πιο πολύ. Την πρώτη μέρα, μετά από τόσο κουραστικό ταξίδι, όλη την μέρα, την πέρασαν μέσα στο Κέντρο Υποδοχής. Το βραδάκι πέρασε και ο συνοδός τους και έδωσε και μερικά κρουζέριος για χαρτζιλίκι σε αυτούς που κάπνιζαν να αγοράσουν τσιγάρα. Ο Δημήτρης τότε δεν κάπνιζε έτσι δεν χρειάστηκε κρουζέριος. Μέσα στο Κέντρο κυκλοφορούσαν μικροπωλητές με τα καρτσάκια που πουλούσαν φρούτα. Ειδικά τα πορτοκάλια τα ξεφλούδιζαν με μια μηχανή, τα έκοβαν στην άκρη και στα έδιναν για να ρουφήξεις τον χυμό. Επίσης οι μπανάνες, τα καρπούζια ήταν πάμφθυνα, όσο για τον καφέ, αυτός ήταν τελείως τζάμπα. Μόνο στα καφενεία έδινες κάτι. Στα εργοστάσια έβραζε σε καζάνια όλη μέρα.

ΣΑΝ ΠΑΟΛΟ, ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Όταν ο Πέτρος έφτασε εκεί ήταν στα μέσα του περασμένου αιώνα και τέλος της δεκαετίας του 1950. Κυβερνήτης τότε ήταν ο Ζοσελίνο Κιούμπιτσεκ (Juscelino Kubitschek), ένας δικτάτορας φιλοαμερικανός, αλλά με προοδευτικές ιδέες, που ήθελε να εκπολιτίσει λίγο τους ιθαγενείς, οι οποίοι ούτε την ίδια την γλώσσα τους δεν ήξεραν, ούτε να κάνουν καμία δουλειά σε εργοστάσια τα κατάφερναν. Σκέφτηκε να φτιάξει καινούργια πρωτεύουσα μέσα στη ζούγκλα. Να την πάρει από το Ρίο που ήταν μέχρι τότε, να ανοίξει δρόμο μέσα στην ζούγκλα, να δουν οι μαύροι ιθαγενείς και άλλους ανθρώπους. Και το άλλο, να φέρει μετανάστες από την Ευρώπη, να τους σμίξει με του ντόπιους, για να μάθουν και αυτοί να δουλεύουν. Και πράγματι το 1959 έγιναν τα εγκαίνια της καινούργιας πρωτεύουσας με το όνομα Μπραζίλ. Την ημέρα των εγκαινίων ο πρόεδρος δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει και τους Έλληνες για την συνδρομή τους που βοήθησαν να

κτιστεί τόσο όμορφη πόλη. Το άλλο πρωί τους κάλεσε ο συνοδός τους και τους είπε ότι σήμερα θα πήγαιναν να βγάλουν τρεις ταυτότητες που ήταν αναγκαίες για να βρουν δουλειά. Πρώτη η κάρτα υγείας που θα την κρατούσαν πάντα μαζί τους και θα την έδειχναν σε αστυνομικό αν την ζητούσε και απαραίτητως στο εργοδότη τους όταν έπιαναν δουλειά. Αν ήσουν υγιής όταν αρρώστιας στην δουλειά θα πλήρωναν όλα τα μεροκάματα ώσπου να γίνεις καλά. Δεύτερη η κάρτα εργασίας. Σε αυτή δείχνει το επάγγελμά σου, θα την ζητήσει ο εργοδότης στην οποία θα γράψει και το μεροκάματο και δεν μπορεί να σου δώσει πιο λίγα από τον προηγούμενο. Επίσης αν σε κρατήσει πάνω από ένα χρόνο και σε διώξει θα σε αποζημιώσει καλά. Και τρίτη κάρτα θα έπρεπε να κρατούν μαζί τους, την αστυνομική ταυτότητα. Θα δούλευαν έξι μέρες την εβδομάδα και θα πληρωνόταν για επτά. Αυτός ήταν ο εργατικός νόμος. Οι δουλειές ήταν άφθονες και ειδικά για τους Ευρω-

παίους μετανάστες που ήταν περιζήτητοι.

Τρεις μέρες ήταν στο Σαν Πάολο ο Δημήτρης. Το βράδυ μετά το φαγητό τον κάλεσε ο συνοδός τους. Άντε, του είπε, αρκετά τεμπέλιασες. Αύριο το πρωί θα έρθω με το αυτοκίνητο μου να σε πάρω να βρούμε δουλειά. Μόλις βρούμε θα σε αφήσω. Εσύ θα ψάξεις να βρεις από που περνά το λεωφορείο για να ξέρεις να πας το άλλο πρωί. Πράγματι δε κοιμήθηκε όλη νύχτα από την έγνοια του και νωρίς το πρωί ήταν έτοιμος. Σε λίγο έφτασε και ο συνοδός, δεν ήταν μόνος του μέσα στο αυτοκίνητο, είχε και άλλους δύο μαραγκούς. Και αυτοί σαν τον ίδιο συστήθηκαν. Ήταν δυο ξαδέλφια, Πόντιοι, ο Παντελής Θεοδωρίδης και ο Παναγιώτης. Δεν αργήσαν να βρουν δουλειά σε ένα ιταλικό εργοστάσιο που έφτιαχνε χάρακες για σχολεία και διαφήμιζε τα κρασιά του Σιζάνο. Εκεί βρήκαν δουλειά και οι τρεις. Αργότερα ο Δημήτρης και ο Παντελής έγιναν αχώριστοι φίλοι. Βγήκαν έξω και ο συνοδός τους

χαιρέτησε και έφυγε αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδαν.

Έψαξαν και βρήκαν την στάση του λεωφορείου βάζοντας σημάδια παντού για να το βρουν την άλλη μέρα. Το βράδυ έγινε μια φασαρία με τους Έλληνες στο Κέντρο υποδοχής. Ήταν η ώρα που πήγαν στα κρεβάτια να κοιμηθούν και ο φύλακας έσβησε το φως και εφώναξε να κοιμηθούν. Μόλις έσβησε το φως μερικοί μάγκες Έλληνες αρχίσαν να γιουχαϊζουν και να φωνάζουν δυνατά. Ο φύλακας τους φώναξε να σταματήσουν χωρίς αποτέλεσμα. Σε μια στιγμή ανάβει απότομα το φως και έπιασε μερικούς όρθιους στα κρεβάτια να φωνάζουν. Τηλεφώνησε στη αστυνομία και τους συνέλαβε. Οι άλλοι Έλληνες θέλοντας να βοηθήσουν τους συμπατριώτες τους σπκώθηκαν και διαμαρτυρόταν. Τελικά οι αστυνομία συνέλαβε όλους τους Έλληνες εκτός τον Πέτρο που τρύπωσε κάτω από τα σκεπάσματα. Φοβήθηκε, δεν ήξερε που θα τους πήγαιναν. Το άλλο πρωί έπρεπε να πάει στην δουλειά. Ούτε χρή-